

единъ. Такви ся голѣми успѣхы-ти имъ при толкози-то благоприятны обстоятелства, а за напрѣдъ, кога-то Българе-ти имѣть вече народно духовенство, сами си ги знають, каквы ще да сж, та туку о врѣмя нѣка ся чистять испомежду ны.

§. 100. Фанариотскый яремъ надъ Българы-ты. Тѣхно-то възраждане. Българскый черковень въпросъ.

Съ унищожяваніе-то на Българскы-ты въ Търново и Охридъ Патриаршии, Българскы народъ цѣль ся подчинилъ духовно подъ Цариградскыя Фенерскы Патриархатъ. Той распратилъ тогава по Българскы-ты епархii свои-ты Фенерскы Гръци владыци, и единъ Богъ знае само, какво бѣше тѣхно-то владыкуваніе помежду клѣ-тыя, да речемъ тѣй, Българскы нашъ народъ. До нѣйдъ сварихмы и ные това, нъ то не бѣше освѣтъ еднж сѣнка на прѣминжло-то, подъ кое-то сж ихтѣли наши-ти бащи и дѣды отъ толкози злочесты години насамъ. Ако да можяше тѣхна-та прѣстъ днесъ да говори, ако пролѣяна-та кръвъ на неправедно погынжлы-ты наши застѣпници, духовници и учители, да можяше да пици, ако сѣн-кы-ты и души-ты на толкози обезчестены-ты дѣвици, обезправданы-ты вдовици, недоживѣли-ти младѣжи можяхъ да думать днесъ, ные щяхмы да имамы едно по-тѣчно познаніе за тегла-та, подъ кои-то смы были изложени въ святителствуваніе-то на тыя святы мжжіе. Облѣчени въ черны-ты си широки расы, тѣмъ най-драго имъ е было сичко между насъ тѣй да почернява като тѣхъ, — губители на духовно-то ни просвѣщеніе и сѣятели на духовныя помежду ны мракъ. Това ся доказва и днесъ още отъ мързекыя имъ животь, гнусны-ты имъ дѣла. Тряба ли подробно и фактически да ги изброяваме? — Нѣ, нѣма да направимъ това, кое-то и до днесъ е изображено между насъ въ лица-та на повече-то ни запопены отъ тѣхъ попове, въ урядбы-ты на до сега управляваны-ты ни отъ тѣхъ черковы. Намѣстѣ пжжъ, дѣто сж имали що-годѣ чювство, да турять юзды на свои-ты гнусны страсти, ные смы пжжкали и ихтѣли отъ друго. Тамъ смы были немилостиво събличяни и на силж прѣнжждавани да ся гърчѣмъ. Языкъ-тъ ни почти вредомъ бѣше прогоненъ отъ наши-ты черковы, дѣто Богъ ся хвалаше на тѣхныя, чюжды заради насъ. Училища-та ни само имя-то си носяхъ като таквы, а дѣто имаше що-годѣ дѣйствително да приличать на таквы, тѣ не бѣхъ наши, ами гръцкы. Учители-ти въ тѣхъ бѣломорци, владышкы любимци, ся силяхъ да изучвать на млады-ты Българчета Димостена, Тукидита и Гомера, като че